

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Articulus VI. Reges Angliæ, præcipuæ posteriores ex Stuartica familia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

28. Henricus III. filius Henrici II. tertius, natus anno 1155. Victorias tulit de Hugonotis tempore Ducis Guislii scribitur etiam coronatus fuisse Rex Poloniae. Mortuus est anno 1189. proditorie & lethaliter vulneratus à quodam Jacobo Clemente dum litteras ab eo traditas perlegeret: regnavit 15. annis 10. mensibus.

29. Henricus IV. dictus Magnus, restaurator regni & pacis per plurima prælia feliciter gesta, postquam regnum esset per Ligistas & plures Principes misere dispersum & ruinæ proximum: accepitque per sanguinis successione titulum Regis Franciæ & Navarrae. Natus autem fuit anno 1155. ex Antonio Borbonio Duce de Vendome filio Caroli & Franciæ Alençon qui fuit Rex Navarrae per suam uxorem Joannam de Albreth filiam Henrici Regis Navarrae, & Margarete sororis Francisci I. Regis: additque *Morerus*, illum descendisse linea directâ mafcula ex S. Ludovico Rege. Hæresim quam antea profitebatur, tandem abjuravit in Ecclesia S. Dionysii in manibus Archiepiscopi de Bourges 25. Juliano 1193. consecratus Rex in Chartes non Rheinis, quod urbs hæc esset adhuc in Ligistarum potestate. Demum cum sub illo per decennium regnum pace gauderet, infâmis ille Sicarius Franciscus Ravallac, cultro in corpus Regis dum rheda per urbem Parisiensem veheretur adacto, mortem illi intulit toto regno deploratissimam. Vixit 56. annis & 5. mensibus, Regni sui Navarici anno 38. & Francici anno 21. Ex secundo suo conjugio cum Maria de Medicis filia Francisci Ducis de Tolcane habuit tres filios & totidem filias, ex quibus Ludovicus XIII. ex aliis autem octo proles naturales, multum per varias suas familias postea celebres, uti hæc tradit & declarat *Morerus*, & plures alii historici.

Ab anno Christi 1600.

Ludovicus XIII. dictus Justus successit suo Patri Henrico Magno anno 1610. Desponsatus est Annæ Austriacæ Infanti Hispaniæ, & vicissim Elisabethæ soror Regis Franciæ conjuncta est infanti Hispaniæ qui postea Philippus IV. Ministrum regni habuit Cardinalem de Richelieu mortuum Parisiis anno 1642. ac varia etiam cum Rege Hispaniæ bella gessit. Mortuus est in ætatis flore 14. Maji an. 1643. eodem mensis die quo cepit regnare. Vixit annos 41. mensibus 4. rexit annis 32. completis. Post 23. annos connubii cum Austriaca genuit Ludovicum XIV. ejusque Fratrem Duceem Aurelianensem, uti tradit idem *Morerus*, aliique ab eo fuisse citati.

Ludovicus XIV. dictus le Grand, nunc prospere regnat.

Hæc postrema familia dicitur per 700. ferè annos, per ramos sui varios, habuisse jam triginta Monarchas, ut tradit Ludovicus *Morerus* agens de familia Valesia, & Bourbonica.

ARTICULUS VI.

REGES ANGLIÆ

Præcipuè posteriores ex Stuartica familia.

Regnum in Angliâ primò constitutum est à Rege *Egberto*, ex Saxonia, subactâ totâ penè Insulâ præter Scotiam, ac lege latâ ut eam deinceps inhabitantes tam Britanni, quam Saxones Angli dicerentur.

R. P. *Arjdek*. Tom. I.

tur, Scotiâ exceptâ, uti tradit *Genebrardus* in Chronico ad Christi sæculum nonum.

Ante *Egbertum* prioribus sæculis varii Reguli variarum Provinciarum sive Comitatum in Angliâ imperitabant. Horum successivè fuerunt Reguli Kantix 18. Suffexiæ 5. Estangliæ 17. Effexiæ 15. Northumbriæ 9. Merciæ 24. Westsexiæ 17. quorum postremus *Hechbertus* fuit.

Egbertus igitur totum regnum adeptus est, anno circiter Christi 801. quod tenuit ad annum 836. *Ethelulfus* successit anno 836. ad annum 857. *Ethelbaldus* an. 857. *Ethelbertus* an. 860. ad annum 866. *Ethelredus* ab anno 866. item *Alfredus* anno 900. *Edoardus I.* *Adelstanus* ab anno 923. ad an. 941. *Edmündus I.* anno 941. ad 946. *Erwinus* anno 955. ad annum 959. *Edgarus* anno 959. ad 975.

Anno 975. *Sanctus* *Edoardus II.* ad annum 979. *Ethelredus* ab anno 979. ad annum 1016. *Edmundus II.* ab anno 1016. ad 1017. *Canutus I.* ab anno 1017. ad annum 1035. *Haroldus I.* ab anno 1036. ad annum 1040. *Canutus II.* ab anno 1040. ad annum 1042. *Alfredus* ab anno 1042. annum vix explevit. *Sanctus Edoardus III.* ab anno 1042. ad annum 1066. deinde *Haroldus* brevi tempore.

Guil. Conquestor.

Anno Christi 1067. Rex fuit *Guilielmus I.* dictus *Conquestor*, qui fuit dux Normanniæ, & Londinum adveniens (inquit *Mat. Parisiensis* in *Hist. Anglorum*) in magna exultatione à Clero & populo susceptus, & ab omnibus Rex acclamatus, die Nativitatis Domini ab Arch. Eboracensi diadema suscepit, non à Cantuariensi. Varias *Scotorum* incursiones sustinuit. Initio regni barbarico more Angliam tractavit, sed postea Christi fide susceptâ, viris sanctis & religiosis. Regibus etiam Sanctis Angliâ abundavit.

Anno 1067. successit patri *Guilielmus II.* cognomen *Rufus*, cui pater moriens Angliam, filio autem *Roberto* Normanniâ legavit. Varias postea suorum subditorum seditiones sustinuit, de quo *Parisius* ait: Erat ille suis nequam, alienis nequior, sibi nequissimus. Obiit occisus à *Waltero Tirello*, dum in venatu cervæ sagittam intenderet, regni sui anno 13.

Anno 1100. *Henricus I.* fratrum ultimus, sed sapientissimus, in Regem eligitur, cum callidè subditos sibi devinxisset promissâ correctione severitatis legum paternarum. Demum mortuus est in Normannia, sed corpus in Angliam translatum, postquam rexisset annis 35. mensibus tribus.

Anno 1137. *Stephanus* nepos *Henrici* ex sorore *Adala* uxore *Theobaldi* Comitis Bononiæ Rex coronatus. Hoc tempore *Nicolaus* Episcopus Albanensis in Angliâ, creatus est *Pontifex Romanus* dictus *Adriannus IV.* Obiit *Stephanus* anno 1154.

Anno igitur 1154. *Henricus II.* Dux Normannorum auditâ Regis morte in Angliam venit, & Rex coronatur. Cæpit ille alienigenas, & maxime *Flandrenses* ex Angliâ expellere, ut scribit *Parisiensis*: bellum habuit in Gallia, & pacem sibi iniquam facere coactus est. Non multo post mortuus, postquam regnasset annis 34. mensibus 7.

Anno 1189. *Richardus I.* *Henrico* patri successit, contra quem antea Gallis associatus, tunc Comes *Pictavorum* bellum gessit. Sub eo facta est strages magna Judæorum in Angliâ. In terram Sanctam cum exercitu profectus contra infideles præclara gessit:

gessit; ipse cum paucis sexaginta duo millia paganorum superavit. Demum in Aquitania castrum aliquod obsidens, telo venenato à quodam Petro Basilio percussus, percussorem suum captum liberavit, ac piissimè obiit.

Anno 1199. *Joannes* Dux Normanniæ Richardo successit, qui inter tempora multum turbulenta Vigornia sepultus, regnavit annis 18. mensibus 5.

Anno 1216. *Henricus III.* Joannis filius in Regem Angliæ coronatus fecit homagium Innocentio Pontifici de regno Hiberniæ, teste eodem Parisio. Hoc tempore Ludovicus Rex Gallia *Ruppellam* cum residuo Pictaviæ ab Anglis recuperavit. Sepultus est Henricus Londini apud Westmonasterium, postquam regnavit integris annis 56. diebus 20. Singulari devotione venerabili Sacramento affectus, assiduo tres missas piè audiebat, ac pluribus privatim inserviens, manum Sacerdotis Hostiam sacram elevantis osculari solebat: quanta hæc ejus successōribus postremis confusio.

Successit illi *Edwardus* ejus filius, aliique utque ad Henricum VIII.

Seculo post Christum decimo-quinto, Henricus VII. fuit Angliæ Rex: Jacobus IV. Rex Scotiæ.

Henricus VIII. Schismatis Anglicani inductor, an. 1522. Jacobus V. Rex Scotiæ, an. 1523.

Edwardus VIII. dictus V. deinde Maria ejus soror nupta Philippo II. Regi Hispaniarum. Et Maria Stuarta Scotiæ Regina, an. 1555.

Elisabetha Regina Hæretica, Henrici VIII. filia, regnare cepit circa an. 1555. & 40. ad minus annis regnum tenuit, & in hæresi firmavit.

Jacobus VI. filius Stuartæ & Rex Scotiæ, factus est jure successōnis Rex Angliæ, & istius nominis inter Reges Angliæ Jacobus primus, qui à matre Catholicè educatus, postea Rex factus hæresi succubuit. Henricus illius primogenitus Princeps Walliæ moritur an. 1614.

Carolus I. alter Jacobi filius succedit in coronam Angliæ & Scotiæ: Sponsam Regiam ex Gallia accepit: de Caroli I. funesto exitu vide supra ad finem sæculi ultimi.

Carolus II. qui post diuturnum exilium, Cromwello mortuo, demum ex Belgio ad regnum revocatur, & Londini coronatur: de quo supra ibidem.

Jacobus II. fratri Carolo feliciter successit, coronatus Londini, dum hæc scribo, die 3. Maji, anno 1685. stylo novo. Cui in cultu veræ Religionis generosè incepto Deus porrò præbeat coronam gloriæ.

ARTICVLVS VII.

REGES HIBERNIÆ

Antequam Anglia subiecta.

Hibernia ante adventum Christi, longâ serie Reges habuit plurimos. Primus nominatus est *Slanus*, à fluvio ejusdem nominis quo primum appellus scribitur. Ab eo facta est Hiberniæ in quatuor Partes divisio, per quam fratrum uni Ultonia, alteri Conacia, duobus reliquis Momania, ipsi verò *Slano* Lagenia cesserit. Post illius obitum cœperunt reliqui fratres inter se de regno digladiari, eâ pertinaciâ, ut acquisitum sceptrum ferè singulis fuerit vitæ amit-

tenda occasio, quod & in posteris deinceps frequententer evenit. Secuti sunt alii nomine *Rodericus I. Gannus*, & *Geannus*, *Seangannus I. Fiachus I. Riwalus*, *Fobeannus*, *Eochadius I.* & alii longâ serie ab anno mundi 2281. ad tempora Christi.

Post Christum anno 4. regnavit *Feradachus* cognomento *Jusius* à singulari cura iustitiæ ubique administrandæ, per annos 20. *Fiarachus* vexit tantum annis 3. occisus à successore, qui fuit *Fiachus VII.* & vexit annis 27. dicitur hic à plebe trucidatus astu filii Regis Daniæ, quem in Hibernia populus Regem acclamavit.

Secutus est in regno *Carbrau II.* post 5. annos morte repentinâ extinctus. Postea *Tharbalus I. Malus*, *Fedlimius*, *Catherinus Magnus*, *Connus*, *Connarius II.*, *Arthurs III.*, *Lugodius VI.* quo regnante nata traditur in Hibernia S. Ursula. *Fergesius II.* & 16. Rex ex familia Aëngullii. *Corbmachus* cognomento *Vishada*, à barba proluxa, qui præ cæteris Regibus summæ sapientiæ, condidit documenta Regum, & leges in Codices relatas, qui tandem in Christum credere meruit. *Evehodius II.*, *Carbrau III.*, *Fotadius uterque*; qui unâ regnarunt: *Fiachus VIII.* *Colla*, coactus à successore in Scotiam exulare. *Muredachus II.*, *Colbadius*, *Eochadius XIV.* cum Rege Lageniæ bellum perpetuum gessit.

Crimthannus III. bella gessit in Scotia, Britannia, & Gallia, semper victor, veneno dicitur extinctus propinato à propria sorore spe adipiscendi regnum suo filio, qua propinatione & ipsa extincta est. *Nielus* Eothodii filius, Scotiam & Angliam cum exercitu peragravit, classem immisit in Britanniam Armoricam, unde inter alios captivos deductus est feliciter *S. Patricius* tunc 16. annos natus, & duæ illius sorores: tunc etiam celebris ille scriptor *Sedulius* dicitur in Hibernia floruisse. *Dathius* Nielli ex fratre *Fiacio* nepos scribitur exercitum duxisse ad Alpiam radices, ibique fulmine percussus interiisse, quod passus sit à suis destrui Cellam celebris Eremitæ illic degentis.

Anno Christi 430. *Leodegarius* Nielli filius regnavit eo regnante in Hiberniam pervenit *Palladius* à Pont. Cælestino primo ad Gentis conversionem missus, sed uno post anno regressus.

Tandem sub eodem *Leodegario* (qui 30. annis regnavit) *S. PATRICIUS* ex Gallia rediit, futurus totius Hiberniæ Apostolus: ab eo Regina, & filii, non *Leodegarius* ipse fidem susceperunt à suis Maga dementatus *S. Patricius* hoc tempore in 4. Hiberniæ provinciis Archiepiscopatus 4. constituit, ac Armacenum in Ultonia Primatem Pontificia autoritate constituit: dictisque Archiepiscopis varios suffraganeos assignavit.

Reges qui deinceps longâ serie secuti sunt post fidem à *S. Patricio* propagatam Catholici fuerunt, & sub singulis Sanctorum agmina floruerunt.

Anno demum 1162. *Roderico III.* regnante *Dermitius* Lageniæ Rex, rapuit Regis Midie filiam, Principis Bressiæ conjugem. Hinc *Rodericus* cum exercitu Lageniam ingressus tantum facinus ulturus, pro ea qua cæteris auctoritate supremâ pollebat. *Dermitium* eo redegit, ut necesse illi fuerit tam enormis facti defensionem detrectare, & confingere ad *Henricum II.* illius nominis Angliæ Regem. Cum autem eo tempore Rex ipse *Henricus* esset Gallico bello implicatus, *Dermitium* juvandi co-